

ROZKWITNĘŁA SIĘ LILIJA

F C F B \flat C F C

Roz - kwi - tnę - ła się li - li - ja, a ta jest Pan - na
 Zło - ży - ła Go na sia - ne - czku, w li - chej sta - jen - ce
 O Świe - ta Bo - ga - ro - dzi - co, o Prze - naj - czy - stsza
 Nie - zma - za - naś grze - chu pla - mą, sta - łaś się nie - bie -
 Po - zwól, o Pan - no, pro - si - my, niech pro - śby na - sze
 Spraw To, niech Syn Twój je - dy - ny, od - pu - ści - wszy na -

7 F B \flat C F D 7 g C 7 F B \flat

Ma - ry - ja. Zro - dzi - ła nam Sy - na, we - so - ła
 w żół - be - czku. Po - kłon Mi od - da - ła, jak Bo - ga
 Dzie - wi - co! Tyś róż - dźka z Jes - se - go, da - łaś kwiat
 ską bra - mą, przez któ - rą Bóg wcho - dzi, gdy się nam
 zło - ży - my, bo Two - ja przy - czy - na jest mo - cy
 sze wi - ny, gdy na świat przy - cho - dzi, przez ła - skę

12 G C F C F

dla - a wszy - ys - tkich no - wi - na!
 swo - o - je - e - go wi - ta - ła.
 za - a - pa - a - chu wdzię - czne - go.
 na - a - te - en świat dziś ro - dzi.
 sku - u - te - ecz - nej u - Sy - na.
 w se - er - ca - ach się na - ro - dzi.

